

چکیده:

عنوان: بررسی رابطه بین اشتیاق شغلی و کیفیت مراقبت پرستاری در مراکز آموزشی جنرال دانشگاه علوم پزشکی ایران در سال ۱۴۰۱.

مقدمه: پرستاران یکی از موثرترین افراد در نظام سلامت هستند که مسئولیت ارائه خدمات بهداشتی و درمانی را بر عهده دارند. پرستاران هسته اصلی تیم درمانی بوده و نقش مهمی در سلامت جامعه ایفا می‌کنند. علاوه بر این، نسبت به سایر افراد تیم بهداشتی، به طور معمول بیشترین تماس را با بیماران و مراقبت از آن‌ها دارند بنابراین کیفیت ارائه خدمات همواره مورد توجه بوده است. اشتیاق شغلی نوعی تعهد شخصی و حرفه‌ای به شغل و سازمان محل کار است که با میزان بهره‌وری ارتباط مستقیمی دارد. بنابراین مطالعه حاضر با هدف تعیین رابطه بین اشتیاق شغلی و کیفیت مراقبت پرستاری در مراکز آموزشی درمانی جنرال وابسته به دانشگاه علوم پزشکی ایران در سال ۱۴۰۱ انجام شد.

روش پژوهش: یک مطالعه توصیفی-تحلیلی از نوع مقطعی بر روی ۲۵۰ پرستار شاغل در مراکز آموزشی جنرال دانشگاه علوم پزشکی ایران در سال ۱۴۰۱ انجام شد. اشتیاق شغلی با پرسشنامه‌ی ۱۷ آیتمی اوترخت کیفیت مراقبت پرستاری با پرسشنامه کیفیت مراقبت پرستاری ۶۵ آیتمی و جمع‌آوری و ثبت گردید. داده‌ها با استفاده از نرم افزار SPSS تجزیه و تحلیل شد.

یافته‌ها: میانگین نمره کل اشتیاق شغلی پرستاران، $3/05 \pm 0/20$ و میانگین نمره کل کیفیت مراقبت پرستاری، $3/01 \pm 0/16$ گزارش شد. اثر متغیرهای جنسیت، وضعیت استخدام، تحصیلات، سابقه کار و سن بر اشتیاق شغلی پرستاران معنی‌دار بود ($P < 0/05$). وضعیت استخدام و سن با کیفیت مراقبت پرستاری ارتباط معنادار نشان داد ($P < 0/05$). ارتباط مستقیم و معنادار آماری بین اشتیاق شغلی پرستاران و همه ابعاد آن با کیفیت مراقبت پرستاری و ابعاد آن مشاهده گردید ($P < 0/001$).

نتیجه‌گیری: یافته‌های پژوهش حاضر نشان داد که میانگین نمره کل کیفیت مراقبت پرستاری در مراکز آموزشی درمانی جنرال وابسته به دانشگاه علوم پزشکی ایران در سال ۱۴۰۱ در وضعیت مطلوب و نمره اشتیاق شغلی نیز در حد متوسط و مطلوب می‌باشد. همچنین یافته‌های پژوهش حاضر نشان داد که جنسیت، وضعیت استخدام، تحصیلات، سابقه کار و سن از جمله متغیرهای موثر بر اشتیاق شغلی می‌باشند. مولفه‌های اشتیاق شغلی شامل انرژی حرفه‌ای و فداکاری رابطه مستقیم و معنادار آماری را نشان دادند اما ارتباط شیفتگی با فداکاری معکوس و معنادار بود. اشتیاق شغلی در پرستاران زن دارای مدرک لیسانس با وضعیت استخدام قراردادی و سابقه کاری کمتر و سن پایین‌تر، بالاتر بود. اما بعد شیفتگی اشتیاق شغلی

در پرستاران با سن بین ۳۰ تا ۴۰ سال بیشترین امتیاز را دارد و با افزایش سابقه کاری افزایش می‌یابد. کیفیت مراقبت پرستاری نیز با وضعیت استخدام و سن مرتبط بود و در پرستاران قراردادی بیشتر از انواع دیگر وضعیت استخدامی بود. ارتباط مثبت و معناداری میان کیفیت مراقبت پرستاری و اشتیاق شغلی و تمام مولفه‌های آن مشاهده گردید.

کلید واژه‌ها: اشتیاق شغلی، کیفیت مراقبت پرستاری، پرستار